

ת"פ (נצרת) 56356-05-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד ג'לאד

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

21 יולי 2025

ת"פ 56356-05-24 מדינת ישראל נ'
ג'לאד(עציר)

בפני כב' השופט חנא סבאג

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם מוחמד ג'לאד (עציר)

גזר דין

רקע וכתב האישום המתוקן

1. כנגד הנאשם, הוגש כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, המייחס לו שתי עבירות של סחר בנשק, עבירות לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), עבירה של החזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק ושתי עבירות של ירי מנשק חם, עבירות לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק.

במסגרת הסדר הטיעון, הסכימו הצדדים כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יתקבל בעניינו תסקיר מטעם שירות המבחן, שהינו חובה מפאת גילו, לאחריו יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי.

2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, האוחז שלושה אישומים צוין בחלק הכללי, כי ריאד ג'לאד, אביו של הנאשם (להלן: ריאד או האבא), הינו יליד הרשות הפלסטינאית ובעברו התגורר בטול-כרם עד לנישואיו עם רים ג'לאד אמו של הנאשם (להלן: רים או האמא), שהינה אזרחית ישראלית. מאז הנישואים האבא והאמא וחלק מהילדים לרבות הנאשם מתגוררים בנצרת. יתר בני משפחתו של ריאד מתגוררים בטול-כרם ובמסגרת זו נהג הנאשם לבקר לעיתים תכופות את סבו ודודיו מצד האבא בטול-כרם.

3. במסגרת ביקוריו בטול-כרם, הכיר הנאשם את טארק אבו לימון (להלן: טארק), המוכר לנאשם כסוחר באמצעי לחימה, לוטפי אבו לימון קרוב משפחתו של טארק (להלן: לוטפי), חאזם אבו סריס

(להלן: חאזם), איאד משיה (להלן: איאד) ומוהנד משיה (להלן: מוהנד).

4. על פי המתואר באישום הראשון, במהלך שנת 2021-2022 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה (להלן: התקופה), ועל רקע קשריו של הנאשם עם גורמים בטול-כרם, פנה אל הנאשם מוחמד מוסא תושב עילוט (להלן: מוסא), וביקש שישגי עבורו נשק מסוג M-16. במסגרת זו, פנה הנאשם לאיאד ושאל אם יש לו נשק למכירה. איאד השיב לנאשם בחיוב וציין כי יש ברשותו נשק מסוג M-16 מאולתר היורה ובכוחו להמית אדם, שמחירו 36,000 ₪ (להלן: הרובה). בהמשך, יצר הנאשם קשר עם מוסא ועדכן אותו כי השיג עבורו נשק מסוג M-16 מאולתר שמחירו 45,000 ₪ (להלן: הסכום). מוסא הביע עניין ברכישת הרובה וסיכם עם הנאשם את קידום הרכישה.

בהמשך למתואר לעיל, וכדי לקדם את רכישת הרובה עבור מוסא, נפגשו הנאשם ומוסא בטול-כרם והשניים נסעו אל ביתו של איאד (להלן: המפגש), שם הציג איאד בפני הנאשם ומוסא את הרובה והאחרון הביע רצון ברכישת הרובה, אך לא היה ברשותו הסכום המבוקש ולכן העסקה לא התממשה באותו היום.

יום למחרת המפגש הנ"ל, ארגן מוסא את הסכום המבוקש ונסע שוב לטול-כרם כדי לרכוש את הרובה ושם פגש בשנית את הנאשם. השניים נסעו לביתו של איאד ושם מסרו לו את הסכום ובתמורה קיבלו לידיהם את הרובה. לאחר מכן, מוסא עזב את טול-כרם וחזר לבדו לארץ ואילו הנאשם נשאר אצל סבתו. בהמשך לאמור, איאד העביר לנאשם סכום של 9,000 ₪ מסכום מכירת הרובה.

בגין אישום זה יוחסה לנאשם עבירה של סחר בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק.

5. על פי עובדות האישום השני ובהמשך למתואר באישום הראשון, וכחודש אחרי רכישת הרובה, הנאשם ומוסא או מי מטעמם, החזירו את הרובה לאחים איאד ומוהנד לצורך תיקונו, והנאשם שילם לאיאד בעבור התיקון סכום הנע בין 1,000 ל-1,500 ₪.

כעבור זמן מה, יצר הנאשם קשר עם האחים איאד ומוהנד בכדי לברר אודות תיקון הרובה ואלו טענו בפניו, כי הרובה נתפס על ידי הצבא במהלך פעילות צבאית שהתרחשה במעבדה בה שמו את הרובה לתיקון. על רקע טענות אלו, נוצר סכסוך בין הנאשם לבין איאד ומוהנד (להלן: הסכסוך), שבעקבותיו, תקף הנאשם את מוחמד משיה- אחיהם של איאד ומוהנד ואלו בתגובה איימו לפגוע בו.

בהמשך לכך, מכר הנאשם טרקטורון מסוג "פולריס" שהיה בבעלותו במחיר של 51,000 ₪, וזאת כדי לממן רכישת אקדח. לאחר מכן, פנה הנאשם לחאזם ורכש ממנו אקדח מסוג גלוק היורה ובכוחו להמית בעלות של 50,000 ₪.

הנאשם החזיק באקדח בטול-כרם במשך תקופה שאינה ידועה למאשימה, ובהמשך מכר אותו בסיועו של טארק, לגורם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה בעלות של 42,000 ₪.

בגין אישום זה יוחסו לנאשם עבירה של סחר בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק, ועבירה של החזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק.

6. על פי המתואר באישום השלישי, במועדים הרלוונטים לכתב האישום הייתה בין הנאשם לבין עדנאן סובח (להלן: עדנאן), ואמיר צייד (להלן: אמיר), תושבי טול-כרם, מערכת יחסים שטיבה אינו ידוע למאשימה (להלן: מערכת היחסים).

במסגרת אותה מערכת יחסים, כשנה וחצי עובר למעצרו של הנאשם, השתתף האחרון בתאריכים שונים בטקסי חתונתם של השניים שהתקיימו בטול-כרם.

בין האורחים בחתונתו של אמיר נכח גם טארק שבאותה העת היה חמוש באקדח שסוגו אינו ידוע למאשימה, היורה ובכוחו להמית. במהלך החתונה נטל הנאשם לידי אקדח מטארק וירה ממנו באוויר בין 5 עד 10 כדורים.

בהמשך למתואר לעיל, בטקס חתונתו של עדנאן נכח טארק, שבאותה העת היה חמוש בנשק מסוג M-16 היורה ובכוחו להמית (להלן: הרובה). במהלך החתונה נטל הנאשם לידי אקדח מטארק וירה ממנו בין 5 ל- 10 כדורים.

בגין אישום זה יוחסו לנאשם שתי עבירות של ירי מנשק חם, עבירה לפי סעיף 340א(ב1) לחוק.

תסקיר שירות המבחן

7. בעניינו של הנאשם הוגש ביום 3.5.2025 תסקיר שירות מבחן. בתסקיר תואר הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, ובין היתר נכתב כי הינו יליד 2002, בן למשפחה המונה 9 נפשות, זוגה ורשום שבעה ילדים כאשרהנאשם הואהשלישיבסדרהלידה. סיים 12 שנות לימוד בכיתת מצוינות ולו תעודת בגרות מלאה. עם סיום לימודיו עבד עם אביו בתחום הבנייה וטרם מעצרו למד הנדסאי בניין ובמקביל עבד באופן עצמאי במכירת רכבים. בהתייחסותו של הנאשם למישור התעסוקתי בלט רצונו להפיק רווח כלכלי רב.

בתסקיר צוין, כי זוהי מעורבותו הראשונה בפלילים. בהתייחסותו לעבירה שיתף, כי קרובי משפחתו מתגוררים בטול-כרם ונהג לבקרו רבות. לדבריו, במהלך ביקוריו הכיר את שאר המוזכרים

בכתב האישום ועמם פעל כדי להפיק רווח כלכלי ממכירת נשקים. הנאשם שלל כל כוונה מצידו לפגיעה במדינת ישראל ומסר, כי לא חשב שהנשקים מיועדים לפגיעה באזרחים.

בהתייחסותו לירי באזור מגורים מסר, כי ירה בחתונות מתוך רצון לחוש שייכות, כבוד ומעמד שחשים שאר האנשים שיורים בחתונות. הנאשם הביע צער על מעשיו ולדבריו, פעל באופן ילדותי ללא הבנה מעמיקה להשלכות ומשמעות מעשיו, היה ממוקד ברצונו להפיק רווח כלכלי ובהצגת עצמו כאיש עסקים.

להתרשמות קצינת המבחן, ברקע לעבירותיו רצון הנאשם לחוש מעמד וערך, ונראה כי הוא עסוק בתדמית שלו מול האחרים ועל כן פועל, בין היתר, להפקת רווח כלכלי מהיר ולהשגת תחושת מעמד וכבוד.

שירות המבחן התרשם מקיומם של מוקדי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעבירות נשק בעתיד. משכך המליץ שירות המבחן להעביר לנאשם מסר חד משמעי לחומרת מעשיו והשלכותיהם ולהטיל עליו עונש מוחשי לצד מאסר מותנה שיהווה אלמנט עונשי הרתעתי.

עדי אופי

8. בטרם טענו הצדדים לעונש העידו, מטעם הנאשם, אביו, מר ריאד ג'לאד ואימו, הגב' רים ג'לאד.

האב ציין, כי הנאשם הינו בנו הבכור, בעת ביצוע העבירות היה סטודנט להנדסה ומעורבותו בעבירות שינתה את מסלול חייו. לדבריו, בנו 'למד את הלקח' וביקש רחמי בית המשפט על מנת שהוא יוכל לחזור לחיק המשפחה, ישקם את חייו ויעלה על דרך הישר, יעבוד ויבנה את עתידו.

אימו של הנאשם, טענה כי בנה טעה ונגרר אחרי אחרים וכי שילם את המחיר ולא הוא בלבד אלא המשפחה בכללותה. עוד מסרה בדבריה בפני, כי עד למעורבותו בעבירות נשוא כתב האישום, ניהל הנאשם חיים נורמטיבים וכי כולה תקווה כי המאורעים יהוו נקודת מפנה חיובית בחייו ובעתידו.

טיעוני המאשימה לעונש

9. בטיעוניה הכתובים של המאשימה עמד בא-כוחה על עובדות כתב האישום ועל הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו ובהם; שלום הציבור ובטחונו, הסדר הציבורי ושלטון החוק.

10. עוד בטיעוניו, ובהתייחסו לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ביקש בא-כוח המאשימה, להדגיש כי עניינינו בנאשם שבצע מספר עבירות נשק מגוונות שנפרסו על פני תקופת זמן ממושכת, כך שההנחה היא שלא מדובר כאן במעידה חד פעמית, אלא על מעשים חוזרים ונשנים. לכך ביקש להוסיף, כי מספר העבירות וסוגן מעיד על קשריו העמוקים של הנאשם עם ערוצי אספקת הנשק ועל המסוכנות הנשקפת ממנו. הראיה לכך נמצאת באישום הראשון, שעה שמוסא חפץ לרכוש נשק הוא פנה לנאשם, כמי שראה בו כתובת להשגת נשק לא חוקי.

עוד ובהקשר זה ביקש בא-כוח המאשימה להביא בחשבון את סוג הנשק וקטלניותו; הנאשם סחר ברובה מאולתר מסוג M-16, רכש אקדח מסוג גלוק החזיק בו וסחר בו. לאמור מתווספת העובדה, כי הנאשם עשה שימוש ממש בנשק, שעה שירה באקדח ובנשק מסוג M-16 במהלך חתונתם של אמיר ועדנאן.

בא-כוח המאשימה מוסיף, כי למעשי הנאשם קיימת חומרה רבה בכך שרכישת האקדח, באישום השני, באה על רקע סכסוך שהתפתח בינו לבין האחים משיה, דבר, שלשיטתו, מלמד על כוונתו לעשות שימוש בנשק. בנוסף לכך, למעשיו של הנאשם קדם תכנון שעה שאיתר מוכר נשק וקיווה בינו לבין מוסא ונקט חלק אקטיבי בהשלמת העסקה שהניבה לו רווח כספי. גם בהמשך, איתר הנאשם מקור ממנו רכש את האקדח, החזיק בו ובסוף גם איתר קונה ומכר לו את האקדח. כך שאין לראות בנאשם כמתווך בלבד.

בהתייחסותה לאישום השלישי, לירי שבוצע בשטחים במהלך חתונה, ציינה המאשימה כי מדובר בשימוש בנשק באופן לא חוקי באזור אירוע הומה אדם. הסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע העבירה לא גורעת מהסיכון האדיר הטמון בה.

בנסיבות התיק ובשים לב למימדי הנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה ממעשי הנאשם, עתרה המאשימה למיצוי מלוא חומרת הדין עם הנאשם וזאת כדי להביא למיגור התופעה של עיסוק בנשק לא חוקי המאיימת באופן יום-יומי על רבים מאזרחי המדינה.

11. בא-כוח המאשימה עתר למתחמי עונש נפרדים ביחס לכל אחד מהאישומים. לטענתו, מדובר בשלושה אירועים נפרדים גם מבחינת זמנים וגם מבחינת רקע ובמיוחד, ככל שהדברים מתייחסים לאישום השלישי.

בהתחשב בענישה שנקבעה במקרים דומים, טענה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון, נע בין 54-84 חודשי מאסר בפעל; באישום השני המתחם נע בין 50-72 חודשים; ובאישום השלישי המתחם נע בין 18-36 חודשים, זאת ובנוסף לענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי וקנס.

12. בהתייחסה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציינה המאשימה, כי יש לזקוף לזכות הנאשם את עברו הנקי. מנגד, יש לבחון את ממצאי התסקיר שמהם עולה, כי הנאשם בעל קווי חשיבה ילדותיים, הממוקד ברצון להפיק רווח כלכלי וכסף קל לצד הרצון להשגת תחושת מעמד, ערך וכבוד אף במחיר של הפרת החוק.

13. בשל כל האמור, בשים לב לנסיבות ביצוע עבירה, בהינתן השיקולים לחומרא ואלו לקולא, רמת הענישה הנהוגה ושיקולי הרתעת הרבים והיחיד, עתרה המאשימה לאמץ מתחמי הענישה להם טענה ולהשית על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי בשליש התחתון של המתחם לצד ענישה נלווית בדמות של מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני הנאשם לעונש

14. בפתח טיעוניו לעונש, הדגיש הסניגור, כי הנאשם הודה, עוד בפני חוקריו, בעובדות כתב האישום המתוקן, ובכך חסך בזמן שיפוטי יקר. הנאשם גם הביע חרטה כנה ואמיתית על מעשיו, לקח אחריות והתחייב לחזור למוטב.

15. בהתייחסו לנסיבות ביצוע העבירות, ביקש בא-כוח הנאשם להביא בחשבון, כי מעובדות האישום הראשון עולה, כי חלקו של הנאשם בעבירה גובל בעבירה של עסקה אחרת או תיווך מאשר סחר. עוד ביקש להביא בחשבון את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות והעובדה כי מאז לא היה מעורב בפלילים.

16. בנוסף, ביקש בא-כוח הנאשם לגזור את דינו של הנאשם בהתאם לרמת הענישה שחלה בשנים בהן בוצעו העבירות, 2021-2022, שהיתה קלה ופחותה בהרבה מזו השוררת לאחרונה נוכח מגמת ההחמרה שחלה בעקבות התפשטות עבירות הנשק בקרב הציבור בכללותו, ובקרב המגזר הערבי בפרט. וכל זאת וביתר שאת בהתחשב במקום ביצוע העבירה, בשטחי הרשות, כך שפוטנציאל הסיכון פחות.

17. בא-כוח הנאשם עתר למתחם עונש אחד בגין שלושת האישומים. לשיטתו, מדובר במסכת עבריינית אחת, אותם מעורבים ואותה תקופה, כך שעל-פי הפסיקה מדובר בעבירות הקשורות זו לזו.

18. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ביקש בא-כוח הנאשם להדגיש, כי הנאשם מגיע ממשפחה נורמטיבית וכי התנהלותו עד האירועים היתה כזו, כי הוא הביע חרטה והפנים את הפסול במעשיו. עוד ביקש לזקוף לקולא את הזמן הרב מאז ביצוע העבירות לבין העמדתו לדין ואת מקום ביצוע העבירות, כי מדובר בעבירות שבוצעו לפני כ- 4 שנים, בשטחי הרשות ולא במדינת ישראל, וכי מאז 15 לאפריל 2024 הנאשם נתון מאחורי סורג ובריא בתנאים קשים ביותר ואף אינו זוכה לביקור מצד בני משפחתו.

19. לאור כל אשר פורט, ובהתאם לפסיקה אליה הפנה הסניגור בטיעונו, הוא עתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 24 עד 48 חודשים ולמקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

דבריי הנאשם

20. הנאשם בדברו בפניי הביע חרטה על מעשיו ורצון לשקם את חייו ולחזור לדרך הישר. ציין, כי בעת ביצוע העבירות, היה צעיר ולא חשב על השלכות מעשיו וכי כיום השתנה. הוא ביקש את רחמי בית המשפט והזדמנות לתקן את מעשיו ולשקם את חייו.

דין והכרעה

קביעת מתחם עונש הולם

21. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש אשר יוטל עליו ומידתו.

22. בקביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

23. בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, הרי שאלו בגדר "מובן מאליו"; המחזיק, הרוכש, הנושא והמוביל נשק ללא רשות, ובוודא זה הסוחר בנשק ועושה שימוש בו, פוגעים בשורה של ערכים חברתיים מוגנים הדרושים לתפקודה של חברה אנושית בהם שמירה על גופו, שלומו, בטחונו ורכושו של אדם כמו גם על תחושת הביטחון במרחב ציבורי, שלטון החוק ועל הסדר הציבורי בכללותו.

24. הדברים יפים גם לעניין נשק בו נעשה שימוש באזור הומה אדם, אפילו כאשר הוא מכוון לאויר, המוגדר כ"ריות שמחה", וזאת נוכח פוטנציאל הסיכון הרב הטמון בכך ובפרט כאשר הירי נעשה על ידי מי שאינו מיומן בכך. לעניין זה נקבע:

"בית משפט זה עמד לא פעם על פוטנציאל הסיכון הרב כתוצאה משימוש בנשק חם באזורי מגורים, גם כאשר השימוש נעשה במסגרת ריות בשמחות, אשר עלול להביא לפגיעה גם בעוברי אורח תמימים (ע"פ 1880/14 עמאש נ' מדינת ישראל, [פורסם 26 בנבו] פסקה 7 (19.11.2014); ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (18.7.2013); ע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ'

פאיד, [פורסם בנבו] פסקה 9 (28.11.2011) " (ע"פ 1414/17
עריאן נ' מדינת ישראל (6.11.2017)).

25. בהינתן הסיכון המוחשי לערכים חברתיים בסיסיים אלה, במיוחד שעבירות הנשק למיניהם הפכו זה מכבר, למרבה הצער, למכת מדינה, ומאיימות באופן ממשי על שלום הציבור וביטחונו, הודגש משקלם המרכזי של שיקולי ההרתעה, הפרטית והכללית, והעדפתם על פני שיקולי ענישה אחרים (ראו מני רבים ע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' ביאדסה, (10.5.2022), ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גאנים, (29.3.2022), בפסקה 11).

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

26. עיון בשלושת האישומים מלמד על מעורבותו העמוקה של הנאשם בעולם הסחר בנשק ועל קשריו ונגישותו לכלי נשק שונים; ניהל משא ומתן לרכישת מספר כלי נשק בסכומים גבוהים, ידע היכן לתקן נשק, היה בקי בשימוש בנשק ולא זו בלבד אלא שהנאשם אף לא נרתע לעשות שימוש בנשק והוא ירה באקדח ואף בנשק התקפי מסוג M-16.

27. עובדות האישום הראשון מלמדות, כי לנאשם היה תפקיד מרכזי בהוצאת העסקה אל הפועל. הנאשם השתתף אקטיבית בקביעת פרטי עסקת הסחר, בתיאומה ובביצועה, שוחח עם הסוחר, הגיע למקום ואף נכח בעת מסירת הנשק ובהמשך קיבל את חלקו מהעסקה.

כן ובבחינת נסיבות ביצוע העבירה, נתתי דעתי לתכנון המוקדם שקדם לביצוע העבירה לסוג הנשק שנמכר, רובה מסוג M-16 מאולתר, הסכום ששולם בעד העסקה - ₪ 45,000 כשמתוכו כאמור סך של ₪ 9,000 אשר הגיעו לידי הנאשם ולעובדה כי העבירה בוצעה על רקע כספי גרידא.

28. בבחינת נסיבותיו של האישום השני, מתחזק הרושם כי קשריו של הנאשם לעולם הפשע עמוקים, שכן הנאשם מהווה כתובת לתיקונו של הנשק שהתברר כתקול. לא זו בלבד אלא, משפרץ סכסוך בעקבות "היעלמות" הרובה בינו לבין הסוחרים ואלו האחרונים איימו לפגוע בו, פעל הנאשם לרכישת כלי נשק נוסף, אקדח מסוג גלוק, דבר המעיד על נגישותו למקורות להשגת כלי נשק, החזיק בו תקופה מסוימת ולאחר מכן אף מכר אותו.

29. על-פי המתואר באישום השלישי, הנאשם, נכח, בשתי הזדמנויות שונות, בחתונת שניים מתושבי טול-כרם, שם הנאשם לא נרתע לקחת לידי, מאחרים שנכחו בחתונות, נשק, פעם אקדח ופעם רובה מסוג M-16, ולירות בהם באוויר, בין 5-10 יריות כל פעם. חומרה יתירה מתלווה למעשי הנאשם שביצע את הירי בשכונת מגורים, במהלך חתונה, כאשר עשרות אנשים נוכחים ונמצאים בקרבת מקום וצופים במעשיו וכשיש בירי כדי לסכן חיי אדם.

מתחם עונש אחד או מתחמים נפרדים

30. בטרם נסקור את הפסיקה הנוהגת, יש לעמוד על המחלוקת שניטשה בין הצדדים באשר למספר מתחמי הענישה שיש לקבוע, בעניינו של הנאשם, כשכתב האישום כולל שלושה אישומים, בגין עבירות שבוצעו במועדים שונים במהלך השנים 2021-2022. המאשימה, כאמור, סבורה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אישום בנפרד, ואילו הנאשם טוען, כי יש לראות ברצף העבירות אירוע אחד ולקבוע להן מתחם אחד.

איני סבור שיש לקבל את עמדת המאשימה. המעשים בשני האישומים הראשונים קשורים זה לזה ב"קשר הדוק", שעה שמדובר במסכת עבריינית אחת של מכירת נשק ש"הסתבכה", כשמדובר בשיטת פעולה דומה, במהלך פרק זמן קצר יחסית, הפרש של כחודש, ותוך קשר ענייני והדוק בין שני אישומים אלו. זאת, בשונה מהמעשים המתוארים באישום השלישי. באישום זה, והגם שמדובר בעבירות בנשק, הרי שהירי שבוצע, לא קשור לעולם הסחר ונסיבותיו שונות בתכלית, מועד ביצוע הירי לא ידוע למאשימה ואף לא ברור אם קיים רצף לעבירות של הסחר, כך שלא מדובר במסכת אחת מה שמחייב מתחם נפרד לאישום זה.

31. בנסיבות האמורות, יש לקבוע מתחם ענישה אחד עבור האישומים הראשון והשני ומתחם נפרד עבור האישום השלישי, כאשר הקשר בין המעשים כולם יתבטא בכך שהעונש שייגזר על הנאשם יהיה עונש כולל, וישקף חפיפה מסוימת.

מדיניות הענישה והפסיקה הנוהגת

32. בפסיקתו העדכנית, עמד בית המשפט העליון על מצב החירום בו מצויה מדינת ישראל בכל הקשור לעבירות בנשק, אשר מחייב החמרה בענישה המוטלת על המורשעים בהן:

"לעיתים נכון להחמיר בענישה בגין סוגים מסוימים של עבירות בשל אופיין, ויש שנכון להחמיר בענישה בגין ביצוע עבירות מסוימות הואיל ובתקופה הרלוונטית הן הופכות לנפוצות ושגרתיות יותר, עד כי יש לסווגן כ"מכת מדינה". בענייננו, עבירות הנשק דורשות החמרה בשל שני הנימוקים גם יחד. ממד החומרה שבהן נעוץ בזיקתן לכלי בעל כוח קטלני. ובראי התקופה - הפגיעה באינטרס הציבורי ובבטחון הפרט דורשת ענישה מחמירה, מעבר לזו שהייתה נקוטה בעבר."

(ע"פ 6383/21 קרויף נ' מדינת ישראל (13.2.2022)).

33. אעיר, בטרם אתייחס למדיניות הענישה הנוהגת, כי איני מקבל בעניין זה את טענת באי-כוח הנאשם לפיה, יש לגזור את מתחם העונש ההולם על סמך פסיקה ישנה יותר שהיתה נהוגה

בעת ביצוע העבירות וטרם שהתוו המחוקק ובתי המשפט את מגמת ההחמרה הנהוגה, כיום, בעבירות הנשק. שכן, "לא קיימת לנאשם זכות קנויה כי יושת עליו עונש ברמה מסוימת בשל העבירה בה הורשע או כי בית המשפט לא יחמיר בעונשו מעבר לרמת הענישה הנהוגת במועד ביצוע העבירה...דבקות ברף הענישה הקודם לאחר שינוי מדיניות עלול לסכל, ולו לתקופה, את התכליות העומדות ביסוד הרפורמה העונשית...". (ראו ע"פ 7014/06 מדינת ישראל נ' לימור, פסקה 76-77, (4.9.2007)).

סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות הנשק בהן הורשע הנאשם, מלמדת על טווח ענישה רחב התלוי לרוב בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

הענישה הנהוגה בעבירות סחר והחזקת נשק-

34. ע"פ 2297/24 אושרי אסרף נ' מדינת ישראל, (31.3.25)-המערער הורשע בעבירה של "עסקה אחרת בנשק" לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין. המערער הציע לסוכן לקנות אקדח "גלוק" תמורת 38,000 ₪ אך הסוכן הסביר שאין לו את הסכום הנ"ל והעסקה לא יצאה לפועל. בהמשך הסוכן פנה שוב למערער שימצא עבורו נשק, וזה הציע לו אקדח "גלוק טורקי" עם תחמושת תואמת תמורת 27,000 ₪, בהמשך אף הציע לו לרכוש נשק "קרלו" תמורת 25,000 ₪. בחלוף מספר שבועות הסוכן הגיע לביתו של המערער ושם מכר לו המערער אקדח הזנקה מוסב לירי קליעי קליבר 9 מ"מ תמורת 27,000 ₪, וכן מכר לו מחסנית תואמת ו- 8 כדורים (שאינם תואמים את קליבר האקדח). בית המשפט המחוזי העמיד את תחתית מתחם העונש ההולם על 42 חודשי מאסר, בהתאם לעתירת המאשימה, על אף שהוא חורג לקולה מעונש המינימום שקבע המחוקק. נקבע כי הרף העליון עומד על עד 66 חודשי מאסר, ולעניין הקנס נקבע מתחם הנע בין 25,000-50,000 ₪. בית המשפט גזר על המערער 48 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך של 30,000 ₪ ומאסרים מותנים. בית המשפט העליון הפחית את המאסר ב- 6 חודשים **והעמידו על 42 חודשים**, זאת בשים לב להליך הטיפול-שיקומי שעבר המערער וכדי לעודד אותו להתמיד בשיקום.

35. ע"פ 2618/23 חוסייני נ' מדינת ישראל, (8.5.2024)- המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של סחר בנשק, נשיאת נשק והובלתו. המערער היה בעל מעורבות פעילה בשלושה מקרים של סחר בנשק ונשיאה והובלה של נשק. בית משפט קמא השית על המערער **עונש של 56 חודשי מאסר בפועל** וענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את הערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין.

36. ע"פ 4103/22 מדינת ישראל נ' מוחמד אמון (06.11.2022) - מדובר בערעור המדינה על קולת העונש וערעור שכנגד מטעם המשיב על חומרת העונש. במשך חודש ימים, סחר המשיב בארבע הזדמנויות שונות, בנשק מול סוכן משטרתי. במקרה הראשון הוא מכר לסוכן נשק מסוג קרלו תמורת 8,000 ₪. במקרה השני הוא מכר לסוכן נשק מסוג קרלו תמורת 9,000 ₪. במקרה השלישי והרביעי

הוא מכר לסוכן נשק מסוג קרלו תמורת 10,000 ₪ ונשק מסוג אקדח תמורת 41,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 4 ל- 7 שנות מאסר ודן את המשיב ל 4 שנים ועונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה ודחה את ערעור המשיב והעמיד את עונשו על **5 שנות מאסר** וזאת בשם לב לכלל שלפיו אין ערכאת הערעור נוהגת למצות את מלוא חומרת הדין. זאת, על אף היותו של המשיב צעיר ונעדר עבר פלילי, שהודה ונטל אחריות.

37. ע"פ 1944/20 מדינת ישראל נ' מוחמד אמארה, (02.09.2020)- דחה בית המשפט העליון הן ערעור המערער על חומרת העונש והן ערעור המדינה על קולת העונש. המערער, הורשע בעבירות של סחר בנשק שלא כדין; עבירות בנשק, החזקה ונשיאה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח תקפה. המערער יחד עם אדם אחר הציעו לסוכן משטרתי לרכוש רובה ממבחר כלי נשק. בהמשך מכר המערער לסוכן תת מקלע מסוג CZ ומחסנית ריקה תמורת סך של 20,000 ש"ח במזומן. במעמד המכירה, הציע המערער למכור לסוכן אמצעי לחימה שונים נוספים, ביניהם לבנות חבלה, נפצים, ורובה סער 44MP תמורת 30,000 ש"ח, ואף הציג לסוכן חפץ שנחזה להיות אקדח תוך שהסביר כי הוא מוכר אותו תמורת 18,000 ₪. בנוסף במועדים הרלוונטיים לכתב האישום נהג המערער ברכב ללא רישיון תקף וללא פוליסת ביטוח תקפה. בית המשפט המחוזי הטיל על המערער **6 שנות מאסר בפועל**, עונש כולל ברף העליון של מתחם העונש ההולם הנע בין 3 ל- 6, כן הפעיל מאסר על תנאי בן 24 חודשים, מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף.

הענישה הנהוגה בעבירות ירי מנשק חם באזור מגורים-

38. בע"פ 1531/22 לואבנה נ' מדינת ישראל, (30.1.2023)- נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות בנשק (נשיאה) וירי מנשק חם, לאחר שבמהלך חתונה שהתקיימה ביפיע, עלה עם אחרים לגג, שם קיבל לידו נשק, ירה עמו 14 יריות באוויר, והשיבו לאחרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 27 ל- 54 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 33 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם על חומרת העונש, תוך שציין מספר נסיבות משמעותיות המצדיקות הקלה, ובעיקר הדרך הטיפולית-שיקומית המשמעותית שעשה הנאשם, והעמיד את עונשו על **18 חודשי מאסר בפועל**.

39. בע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה (19.12.2021)- נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם במקום מגורים, לאחר שהגיע באמצעות קטנוע למקום במחנה הפליטים שועפאט, הסמוך לאולם אירועים בו התקיימה, באותה עת, חתונה כשהוא מחזיק בנשק שלא כדין וירה באוויר מספר יריות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש, קבע שלא היה נכון למקם את העונש בתחתית המתחם. על יסוד כל אלו מצא להחמיר בעונשו של הנאשם, מבלי למצות את הדין והעמידו על **25 חודשי**

מאסר בפועל.

40. ע"פ 5674/24 אבו חלימה נ' מדינת ישראל, (5.3.2025) - נדון ענינו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של נשיאת נשק, ירי במקום מגורים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על פי המתואר, שוטרי בילוש התמקמו בסמוך לתחנת דלק והבחינו שבמרחק מה מתקיימת חתונה. השוטרים שמעו קולות ירי, התקרבו לחממה הסמוכה אל תחנת הדלק, והבחינו בנאשם ובשניים אחרים. הנאשם נשא עמו אקדח הזנקה חצי אוטומטי ZORAKI מוסב, טעון במחסנית, וירה באוויר באמצעות הנשק. השוטרים עצרו אותו ואת האחרים. בהמשך, הנאשם נמלט מהמקום כשהוא אזוק, לעבר החתונה, ורק בהמשך חזר אל החממה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 30 ל-55 חודשי מאסר, **והשית על המערער 30 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית. ערעור הנאשם לבית המשפט העליון נדחה.

41. בנסיבות העניין, לאחר שבחנתי את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם ואת מידת הפגיעה בהם, את נסיבותיהן הייחודיות של מעשי העבירה, מקומן ומועדן, מדיניות הענישה הנהוגה ומגמת ההחמרה הניכרת בענישה, אני קובע, כי מתחם העונש ההולם בגין האישומים הראשון והשני **נע בין 4.5 ל-7 שנות מאסר בפועל** ובגין העבירות באישום השלישי **נע המתחם בין 1 ל-2.5 שנות מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר מותנה וקנס כספי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

42. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם שנקבע, נתתי דעתי לגילו הצעיר בעת ביצוע העבירה, בן 20, לעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי וזוהי מעורבותו הראשונה וכי עד להסתבכותו זו ניהל אורח חיים נורמטיבי, סיים לימודיו התיכוניים והשתלב בלימודים אקדמאיים ושיש לו מערכת תמיכה משפחתית המנהלת אורח חיים נורמטיבי.

כמו כן הבאתי בחשבון את הודאתו בביצוע העבירות, גם אם זו לא התקבלה בראשית ההליך, אשר מבטאת, על דרך הכלל, גם קבלת הדין, ובחובה היא טומנת קבלת אחריות למעשים והבעת חרטה עליהם, לצד החסכון בזמן שיפוטי יקר.

גם כשיקול לקולא אציין, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, מקום ביצוע העבירות, וגם העובדה שהוא עצור מזה למעלה מ-15 חודשים, בתנאי מעצר מורכבים ונוקשים.

43. מנגד לחובת הנאשם עומדת התרשמות שירות המבחן מצעיר בעל קווי חשיבה ילדותיים הממוקד ברצון להפיק רווח כלכלי לצד רצון להשגת תחושת מעמד, ערך וכבוד על-ידי האחר גם במחיר של הפרת גבולות החוק.

44. לכל אלו אוסיף, כי בעבירות נשק יש לתת משקל גדול לאינטרס הציבורי ולשיקולי הרתעת היחיד והרבים על פני הנסיבות האישיות של הנאשם, וזאת על מנת להרתיע את הנאשם העומד לדין ועבריינים כמותו, מלשוב ולבצע עבירות דומות בעתיד (ראה גם רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (29.3.2004)).

45. לא נסתר מעיני העונש שנגזר על אחד המעורבים באישום הראשון, מוסא, אשר נדון אך לפני מספר ימים, למאסר בפועל של 30 חודשים במסגרת ת.פ. 71369-05-24 (ניתן ביום 2.7.2025), לאחר שהורשע בעבירה של רכישת נשק, כשנהיר וברור שחלקו של הנאשם כאן, באישום הראשון לבדו, הוא מרכזי יותר וחמור בהרבה.

46. לאור המפורט לעיל, סבור אני כי נכון יהא לקבוע את מיקום עונשו של הנאשם בשליש הראשון של מתחמי העונש שנקבעו. עוד ראוי להשית על הנאשם מאסר מותנה וקנס כספי.

סיכום

47. נוכח כל האמרו לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מטיל על הנאשם **מאסר בפועל של 5.5 שנים**, בניכוי ימי מעצרו מיום 15.4.2024.

ב. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 12 חודשים, למשך 3 שנים, שלא יעבור על כל עבירת נשק מסוג פשע.

ג. אני מטיל על הנאשם קנס בסך 20,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשפ"ה, 21 יולי 2025, במעמד הצדדים.